

la tribuna

DA socialitza les pèrdues de CTRASA

Un nou capítol de despropòsits –amb despesa milionària inclosa– en la penosa història del forn incinerador

ROSA GILI

Consellera general del grup socialdemòcrata

Els vots favorables del grup parlamentari demòcrata van impedir que el passat dijous 9 de maig prosperés al Consell General l'esmena a la totalitat presentada pel grup parlamentari socialdemòcrata al projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar l'adquisició d'accions de la societat Centre de Tractament de Residus (CTRASA). Els socialdemòcrates no podem ser còmplices d'una despesa milionària de prop de quatre milions d'euros que ha de servir perquè el Govern pugui fer front a la compra de les accions dels socis privats que formen part de la societat que gestiona el forn incinerador. I el més important, com a oposició responsable, els socialdemòcrates no podem tolerar i denunciem que la majoria demòcrata se sumi a la malaurada pràctica de voler privatitzar els guanys i de socialitzar les pèrdues.

Desgraciadament, aquest només és l'últim capítol d'una història, la del forn, molt negra. Una història que té una única víctima: les ciutadanes i els ciutadans d'Andorra, que hauran de pagar la factura milionària del forn. Si m'ho permeteu, deixeu-me fer un breu repàs a aquesta història tenyida de negra.

La història del Centre de Tractament de Residus de la Comella va començar l'any 2003, tot just fa deu anys. El projecte es justificava en la necessitat de poder gestionar els nostres residus i de poder reemplaçar l'anterior forn incinerador, escandalosament contaminant en dioxines i altres substàncies cancerígenes.

Aquesta instal·lació ha aixecat polseguera a dins i a fora de la seu parlamentària per múltiples raons: per la seva idoneïtat, pel seu sobredimensionament, pel seu emplaçament, pel seu cost astronòmic..., i sobretot per la ruïna que ha sigut des de la seva construcció, al llarg d'aquests deu anys i fins avui mateix, no per a tots però sí per a les arquitectures del nostre país.

El projecte havia de tenir un cost de gairebé 44 milions d'euros, segons el contracte de concessió administrativa *claus en mà*, del mes de febrer del 2003. Sobre aquesta quantitat reposava la via-

bilitat econòmica del projecte.

La societat Centre de Tractament de Residus d'Andorra SA (CTRASA), constituïda el mateix 2003, sempre ha gestionat per concessió el centre de gestió de residus i va començar en aquell moment amb una participació pública minoritària, un 15% per al Govern i un 5% per a l'ens públic FEDA, Forces Elèctriques d'Andorra.

Malgrat haver-ne pactat un cost de construcció, el sobrecost final del forn va suposar un 40% més del pressupost pactat inicialment.

És important entendre que a partir d'aquí es va arribar a un punt d'inflexió. El projecte, que

NO PODEM TOLERAR UN COP MÉS LA PRÀCTICA HABITUAL DE PRIVATITZAR ELS GUANYS I SOCIALITZAR LES PÈRDUES

inicialment havia ser una bona inversió, es va començar a tòrcer fins a convertir-se ja en el que s'albirava com un negoci poc o més aviat gens fructuós. Efectivament, el sobre cost va provocar que el valor dels fluxos de caixa d'aquell moment arribessin a un valor negatiu de 4,2 milions d'euros. Podíem parlar ja d'un ambició projecte profundament tocat de mort.

Curiosament, a partir d'aquest moment, l'administració andorrana, molt propera a alguns dels accionistes privats, va començar a veure com s'incrementava la seva participació en el Centre de Tractament de Residus. Justificant el pretès caràcter estratègic i particularment sensible d'aquest sector d'activitat, l'11 de juliol del 2006 FEDA va comprar les accions en mans dels socis privats andorrans (al mateix preu que les havien adquirit a l'inici) i va ampliar així la seva participació en la societat CTRASA del 5% inicial al

38%. Així doncs, gràcies a l'aprovació de la Llei 22/2007 del 22 de novembre del 2007, la participació pública en la societat CTRASA, entre FEDA i el Govern, representava una quota del 53% del capital social.

El serial del forn va continuar, i el 2 de maig del 2007, coincidint amb la posada en marxa de la instal·lació, es va signar un oneros i dubtós contracte de prestació de serveis entre CTRASA i els dos únics socis forans, Cespa i Novergie. Un contracte de manteniment de vint anys, àmpliament qüestionat durant el Govern socialdemòcrata, que va costar la mòdica quantitat d'1.256.872 euros entre l'any 2007 i el 2010.

Durant el mandat del Govern socialdemòcrata, l'executiu va qüestionar algunes de les actuacions efectuades en relació amb el Centre de Tractament de Residus de la Comella, en considerar que aquestes actuacions podien haver malmès l'interès de les ar-

ques públiques. Diversos processos judicials es van posar en marxa.

Un altre episodi relatiu a la planta de la Comella es va viure el passat 15 de març del 2012, dia en què el Consell General va aprovar, sense els vots socialdemòcrates, un crèdit extraordinari de 328.492 euros en concepte d'impostos indirectes derivats de la construcció del forn, retornats per part de l'administració general als socis estrangers, tot i que les clàusules particulars per a la construcció del centre estableixen un cost de construcció, claus en mà, tancat i no revisable.

Fins aquí, la penosa història d'un forn a la qual ara els demòcrates sumen un nou capítol de despropòsits, impulsant una despesa milionària per al Govern, un cop més, i concretament per a FEDA i el Servei de Telecomunicacions d'Andorra, que gastaran

EL GRUP MAJORITARI HA APROVAT UN CRÈDIT PER FINANÇAR LA COMPRA D'ACCIONS DE LA SOCIETAT

3.826.479 euros, una part important de les seves reserves en l'adquisició de la compra de les accions dels socis privats Cespa i Novergie. Quantitats que molts ciutadans agrairíem veure invertides en un abaratiment de les nostres tarifes telefòniques o elèctriques, en una modernització d'instal·lacions o, per què no, vista la situació que viuen els nostres ciutadans, revertida en inversions o ajudes socials.

Mentre el negoci semblava rendible, les institucions públiques disposaven només d'un 20% de les accions de CTRASA, però al mateix temps que la viabilitat del projecte s'ha anat enfonsant, hem vist com augmentava més i més, fins a arribar al 100%, la participació pública en la societat del Centre de Residus de la Comella. Insisteixo que no podem tolerar una vegada més la pràctica habitual de voler privatitzar els guanys i de socialitzar les pèrdues.